

מסורת הש"ס

(א) לקמן כב. [גדרים פג.],
(ב) [גדרים סח. לקמן כא.],
(ג) לעיל ג. לקמן כב. צ"ק
זא: גדרים י. מענית יא.
שבוטות ח. סוטה טו.
[כריתות כו.], (ד) [על דרך
זה סוכה יד: מגילה כג.
סנהדרין י:], (ה) [לעיל יח:],
(ו) [דף טז: ד"ה יאא], (ז) ז"ל
דבעי,

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה אמר שמואל
וכו'. בדפרישית לעיל:

גליון הש"ס

גמ' אימת' הויר בזמן
שהביא. כעין זה הוריות
דף יב ע"א וילק משום
דוימשח:

הגהות מהר"ב

רַשְׁשׁוּבֹרַר
א רִשְׁיָ' דִּי' לָנוּ אַחַר
 וְכִי ר' יִתְמַעֲלָא רַחֲמֵי
 ב' יִצְרֵי: ב' הוּא דִּי' עִיר
 קִדְקִי (קִדְסֵי) וּבְכָנִי
 לֵאמֹר לֵאמֹר מִטּוֹ וְכִי
 מִשּׁוֹ דְרִי לֵאמֹר
 בְּנִימֵינֵי מִשּׁוֹ דְרִי
 מִתְּלֵי דְרִי בְּנִימֵינֵי
 וְכִי אֵלֶּי דִּי הִבְהֵא
 לֵאמֹר: [ב] מִתְּלֵי
 וְכִי הִבְהֵא וְכִי יִצְרֵי
 לֵאמֹר הוּא דִּי' ב' יִצְרֵי
 דִּי אֵת מִרְיָן [ד] אֵת
 חֲסָדֵי ר' יִתְמַעֲלָא וְכִי
 לֵי שְׁמִינֵי בְּנִימֵינֵי
 עַל כֵּי: [ה] דִּי' עַל
 כֵּי אֵת קִדְקִי וְכִי
 הִסְפֵּק יִתְמַעֲלָא [ו]
 מִתְּלֵי: וְכִי אֵת: [ז]
 הִתְעַבֵּר עַל מִשּׁוֹ דְרִי
 וְדִקֹּק אֵת בְּנִימֵינֵי
 לֵאמֹר וְכִי מִשּׁוֹ אֵת
 לֵאמֹר לֵאמֹר תִּבְחֵי
 וְכִי לֵאמֹר: [ח] אֵת
 שְׁמִינֵי יִתְמַעֲלָא
 הִסְפֵּק וְכִי מִשּׁוֹ
 עַמֵּל אֵת וְכִי אֵת
 חֲסָדֵי קִדְקִי וְכִי
 קִדְקִי אֵת:

הגהות התוספות

1. תיבת כ"א נמחק. 2. צ"ל יהויר בזמן שהביא. ואי מההוא הו"א לרבות כו.
3. תיבת מיימי נמחק.
4. צ"ל נטמאת. 5. צ"ל מ"מ לא. 6. צ"ל דלא למימי. 7. צ"ל לאפוקי מר' אליעזר. 8. צ"ל הך. 9. צ"ל שימנה. 10. צ"ל דהא לרבנן דלא דרשי.

פי' הרא"ש

דורון בעלמא היא דיאנה
מכפרת בשום מקום: מאי
טעמא דרבנן. (בשלמא ⁶)
לר"א אתה ההוא ורבי
ישמעאל אמר והזיר והביא
אימתי והזיר בזמן שהביא.
וההוא אתא למי' אע"פ
שלא הביא עולתו דאי לא
כתיב אלא והזיר והביא
הוה אמרינן אתר שכיבא כל
קרבנות ואפי' עולה. ואי

[כֶּשֶׁשׁ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאַחַס] לִפְיֶיךָ
מֵרֶךְ לֶךְ אַחֲרָיִךְ שֶׁלֹּא הִבִּיאָה הַזִּיר:
מִי מְזִירֹת בְּזִמְנָן שֶׁהִבִּיאָה: מֵאֵן
וְנִה מְבִיאָה עוֹלָה הַעוֹף. לְמֵאֵן

ת"ל והזיר והביא א
רבי ישמעאל בנו שיש
אומר והזיר והביא א
מאן תנא להא (ב) דת"ר
ונטמאה ואח"כ הפר ל
העוף ואינה מביאה
חסדא ר' ישמעאל הרי
בעל מעקד עקר חט
אי קסבר בעל מינו גיי
לעולם קסבר בעל מי
סבר לה כר' אלעזר ה
הקפר ברבי אומר מה
חטא על הנפש וכי ב
שציער עצמו מן ה
ציער עצמו אלא מן ה
עצמו מכל דבר על
בנזיר טמא כתיב ו
קאמדינן קסבר ר' אלע
חוטא הוא והיינו טע
הואיל ושנה בחטא;
המנין: קתני עולין לו
חל עליה נזירות אמר
והזה ושנה וטבל אל
מן המנין לא נכנס אי
מיבעיא קאמר לא מי
נכנס עולין לו מן המ
ורב אסי לרב (ג) מ"ט
מילי אמר להון אמר
ר"א אומר לא בו
הראשונים יפלו עד שיה
עולא לא אמר רבי א
אבל בנזיר מהור שנמ

ומפרש לעיל:) ולא כ' נכנס.
ל עליה מירות דטהרה הא לא
ולא חילל עליה מירות דטהרה
חל עליה מירות דטהרה: אלא
כמעיקרו שסור והוא בבית
גין ולא חילל עליה מירות
שנה וטבל ל'הו'ל' מיר טהור
ר אישמי מביא קרבן טומאה:
אמר

סוס שאל לא היפר [לה] 1 מ
מיוויו כיון דמעיקרא אל לא הי
כלומר את ליה לר"א הקפר
והיינו שעמא דבתיב קר
ונבס. וקס"ד אפילו תוך שצנה
יה כצביו טהרה משו לר"א
י סלקי ליה ממנינא וז"ע דלא
מננין לאפוקי וה"ל למיתני יא ו
קס"ד לא סליק ליה (חד)
ר כלפי דאמר קרא דרשנא
כי אליבא דר"א דרשנא דל

מי שאמר פרק שלישי נזיר

וַיִּזְכֹּר מִשּׁוֹם דְּרָבִי לֹא אֶדְבַר בְּמִלְחָמָה בִּלְכֹּא' דְּהִנָּחֵם קֶרֶבֶן הַכְּתוּב
מִדְּבַר מִשְׁמַע דְּלֹא קִפֵּד עֲלֵיהּ אֲלֵא אִזּוּס שְׁמִינִי וּלְמַעוּטִי שְׁבִיעִי דְּבַר
פְּלוּגִיתִי אֲבָל הֵי תִנְהִי מִפְּשָׁרִי דִּמְחִיל מִיּוֹרֵת תְּלִוי קֶרְבָּנוֹת עֲמֻמָּה
לְמַר כְּדָאִית לִיה וּלְמַר כְּדָאִית לִיה: **ר' אֶלְעָזָר** וְהִבִּיחַ וְהִבִּיחַ אֲשָׁמוֹ אַע"פ
שְׁלֹא בִּבְרִית אֲשָׁמוֹ וְהוּדִיר. פִּירְשֵׁי חֵיל

עליה מזירות טהרה דצהכי מיטשעני
קרא ואל"ת אס כן לרצנן יהוא למה
לי מיפוק ליה מוהויר צריטא והדר
והצאנ' ז' ויל' אל' לאו יהוא הוה דרשינן
[והזיק]² לרבות אל"פ שלל הביא עולמו
ולעולם אלס מעכב כחז רחמנא
הוא ומגלי דלית' קר ללמדרס והויר
אל"פ שלל הביא ומש"ה ירכיז למיכתב
מרת': **ונשמא**. והפרישה
שמי תוריס אחד לעולה ואחד לחטאת
ואלס צהמה להביא קרבנות מזיר
טמא ואח"כ היפר לה צעלה וגמאל
שהנדר נעקר למפרע וכאילו לא
היתה מזירה כלל מביאה חטאת העוף
[ואינה מביאה] עולת העוף כדמפרס
ואזיל: **אמר** רב חסדא ר' ישמעאל
היא. למרבה לעיל מההוא אל"פ
שלל הביא עולמו אלמא עולת מזיר
לאו דורון הוא וכפרה תלויה צה דאי
כרצנן דאמרי לעיל עולה דורון הוא
אמאי לא מציא עולת העוף אל"פ
דהפר לה צעלה ואלה מזירה אין כאן
חולין דכל אימת' מזיל לזיתוי מייתי³
דורון [אלל] ודאי רבי ישמעאל היא
דספירא ליה עולה דמזיר לאו דורון הוא
ואס תאמר כי"ש דחטאת מזי לאו דורון
הוא והכי מייתי חטאת כי הפר לה
ואין כאן מזירות למפרע ויל' משום
דבסמון מוקמינן לה כר"ל הקפר
דצריכה כפרה על שהפרישה עצמה
היין ואלע"ג שספר לה הילכך חטאת מייתי
לפי שמזינו צעלמא חטאת' ד צאה על
הספק גס כאן צעלילה כל דהוא מביאה
חטאת העוף אבל עולת העוף כיון דלאו
דורון הוא לא מציא לחתמי כיון דהיפר
לה צעלה: **וא** קסבר בעא' מיעקר
קעקר. [גמאל] שלל חל עליה מזירות
מעולם חטאת העוף מזי לא מייתי:

וְאִי בַעַל מִיגו גִּיּוּ. פִּירוּשׁ מִכָּאן וְלִהְיֶה עוֹלָת הָעוֹף נִמְי תִּימָי
דֵּהָ אֲתִמּוּל כִּי נִטְמָא נִזְרָה הִיטָה וּלְקַמֵּן מִיבְעִיל לָן בְּזִידִיד
פִּירִיקֵין (דף כ"א): אִי מִיעֵקֶר קֹא עֵקֶר אִי מִיגו גִּיּוּ: **לְעוֹלָם** קִסְבֵּר
מִיִּיעֵקֶר קֹא עֵקֶר. דְּלִי מִיגו גִּיּוּ עוֹלָת הָעוֹף וְאִשֶּׁס זַעֵי אִימִי:
סִבֵּר בְּרִ"א הַקִּפֵּר. דְּלֹא נִזְרָה טַהוֹר חוּטָא הוּי הִלֵּךְ זֹאת שְׁנִטְמָא
כְּמוֹ כֵּן זַעִיל כִּפְרָה דְּמַלְיֵנו חֲטָאת הָעוֹף זָבָה עַל הַסֶּפֶק
יִחָאס כֵּן עוֹלָה לֵי מִימִית: **הַמַּצְעֵר** עֲצֻמוֹ מִטָּב דְּבֵר עַל אַחַת
בְּמָה וּבְמָה. אֲלֵמָא חוּטָא הוּא לֵכָךְ מִימִית חֲטָאת הָעוֹף וְדוֹקָא אֶסְרָה
נִטְמָא אֲזַל אִם לֹא נִטְמָא וְהִפֵּךְ לֵי זַעֲלָה נָהִי נִמְי דְּזַעֲלָה כִּפְרָה
הַ חֲטָאת זַבְמָה שְׁאִינֵי זֹא עַל הַסֶּפֶק וְאִם כֵּן עֲמָה כְּשֶׁהִפֵּךְ לֵה לֹא
לֵה לֹא הִיטָה מִזִּבְחָתוֹ אִ"כ כְּשֶׁהִפֵּךְ לֵה לֹא יִנְתֵּן לֵה דִין חֹדֶשׁ:

לנחלם דאפילו נזיר טהור חוטא דזעלמא מייתי ליה אלוזר טהור וגם
בנזיר **טמא הוא** וישנה בחטא. שלא נזהר מטומאה והארץ לער
עוס הכי פריך משום דינא חיל עליה מזירות ומשני בגון שילא וזהו ושנה
דזעטומאה ולא זעי אחיוי קרבן טומאה דשמיני: **לא נבנם אין**
למימיני⁹ וכנס משום דפליג ר"א ואמר לא צו יצו וי"ל מכל מקום
נכנס מציא קרבן טומאה: **הכי** גרסינן **לא מבקיא יצא** כ"ל אותו
זאת טהרה משהו עד שנטמא: **לא אמר רבי איצידור**. דזעינן
משמע דזעטומאה נדר והאך קאמר והימים הראשונים יפלו דזעינן
דרשנין¹⁰ ימים שנים לא מיפלג קרא צין טמא שנדר לטהור שנדר:

הספק ואנן אפילו בנוי' טהור קארמין מדמפרש ר"א הקפר טעמא דזוטא כשביל שציער עצמא (3) ואצ"פ שלא היה ושנה ועל: זה לא נכנס אין עול' לו כ"ש אם לא נכנס והוא טהור שש' ומשמארה זה דבר פשוט והוא דמכחא מתי' משום פלוגת' דר' אלעזר נקטיה דאמר לא בר בור' שהתחיל למנות נזיר כהנה וכהנה שש' שאינו מראשי קרבן טומאה: דאמר רב' טהור' כיום' (4) סותר' (5) היכי דמכח' דהוימין והבאשין יפלו כי טמא נזיר דוק' בטמא דוק' בטמא דוק'

עין משפט
נר מצוה

י א מ"י פ"ט מהלכות
מזירות הלכה יא [ועי'
במ"ל]:
ב ב מ"י שס פ"ו הלכה י:

תורה אור השלם

1. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד
לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה
וּכְפַר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל הַנֶּפֶשׁ וְקִדֵּשׁ אֶת
רִאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא:
בַּמִּדְבָּר ו י א
2. וְהִזִּיר לָהֶּ אֶת יָמֵי נִזְרוֹ
וְהִבִּיא כֶּבֶשׂ בֶּן שָׁנָתוֹ
לְאֵשֶׁם הָרָאשִׁים וּפְלוֹ בִּי שְׂמָא
בַּמִּדְבָּר ו י ב

נוסחת הריב"ן

[א] את אשמו לה' וגו':
 [ב] דורון בעלגלג ואשם אידך
 אייכלה להביא בלמקנן צינד
 פקדן שאל אשם צב אלל
 במקום שיחול עליו מזירות
 אחרת ללא ארמך בד חסד
 סי' והשאר ליחל: [ג] חסד
 ויבשר מזירות ונעמלח
 הס"ד: [ד] קסבר מיעקר:
 למדייני: [ה] אלל: [ו] לל
 מחיל דהלל אלל מחיל לל
 משום מזירות: [ח] אלל אהי
 משמע לן צמיר טבור:
 לה"ט: [ט] ובדין: י"ן טמחכמו
 צומן: כ"ן כסבור: ל"ן הוה
 ליה: [מ] מצינלל:

מוסף רע"י

מביאה חטאת העוף.
לפניו אמרין חטאיו
החטאת שמתו עליהם, כון
דבעי מיעקר עקר לה לא
אשקתן כה דחפז לתימיה
לשון כב). וכפר עליה.
נזיר חטאי, חטא אשר
הנפש. משמע שחטא
ענף אלם (כ"ב ב"ב) ובי
בארו נפש חטא זה. מי
הרג שנקרא חוטא (תענית
יא.) אלא שצריך עצמו
כה הדין שאין מזהו לעשר
עמלו, כדלמריין (הרויח)
י. דקריין אף חטא עלתא
מי סני לכו (תענית יא.)
הקרי עלך מי שאמר

פי' הרא"ש (המשך)

שהוא ע"י פתח חרטת
 ועושה גדר תועות
 מעיקרו: חולל העוף נמי דהא
 יחיתי. וה"ה שאם נמי דהא
 שנמא קודם שהפיר לה
 דקרבנות נזיר טמא על עון
 טומאה קא אתו ראל לזריר
 הכשר נזיר דהא: נזיר
 כ"א הקפר דהא נזיר
 טומא אתו מחמת שצער
 עזוב נמי ביה. הלכך את
 שנמא אצ"פ שהפיר לה
 הבצל ומעקר עקר כיון
 שהנתיביה חטא חטא
 ומצניו בעלמא שבקל
 מביא. חטא חטא
 דחטא העוף כאל העל
 הספק אתו נמי מביא
 חטא לכפר עליה כו'
 מפרש טעמא בפרק בתרא
 גדרים (דף ע"ג) משום
 דחטא העוף כאל העל

והיינו אף נז' טהור
 לו: לא מבעיא קאמר ג'
 : אלא בטמא שנזר. בטמא
 שקבל עליו נז' ונטמא אף
 ימים הראשונים:

א) נראה דל"ל בשלמה לרי"א מפי'ק ליה מההיא: ורבי ישמעאל בנו של ריב"ז אומר: (ג) ל"ל משום דילא חל עליה גזירות, ואע"פ כו': (ג) ל"ל ומה שאמר זה אף דדבר פשוט הוא מוכחא ממנתי' דמשום פלוגתא: (ד) נראה דל"ל דרי' כמי' וימים כו' כי עמא מרו במיר טמא כמי' והלכך דחוקא בטמא וכו'.